

γουρουνόθρουμπη ή, ένιαχ. γουρουνόθρουμπη Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ θρούμπη.

Τὸ ἀρωματικὸν φυτὸν Θύμβρα ή κοινή (Satureia thymbra) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (Labiatae), τὰ φύλλα τοῦ ὁποῖου ξηραίνόμενα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἀλιπάστου χοιρείου κρέατος ἐνθ' ἄν.

γουρουνοκαβαλλίνα ή, ένιαχ. γουρ'νοκαβαλλίνα Εὐβ. (Κάρυστ.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καβαλλίνα.

Ἡ κόπρος τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν. Συνών. γουρουνοκάβαλλο, γουρουνοκοπριά, γουρουνοκουμούλα, γουρουνοσκατή, γουρουνοσκατίδα, γουρουνοσκατίλα 1, γουρουνόσκατο, γουρουνοφούσκι.

γουρουνοκάβαλλο τό, ένιαχ. γ'ρουνοκάβαλλο Πελοπν. (Καρδαμ. Λεῦκτρ.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ κάβαλλο.

Γουρουνοκαβαλλίνα, τό ὅπ. βλ., ὅπου καὶ συνών., ἐνθ' ἄν.

γουρουνοκαβγᾶς ό, Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Μεσσην. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γουρ'νοκαβγᾶς Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ποταμ. κ.ά.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καβγᾶς.

Ἡ μεταξὺ τῶν χοίρων ἔρις ἐνθ' ἄν. : Ὁ τὸ κουμάσι τ'ς Ἀθηναίᾳς ἔχουνε τὸ λόζο τους οὔλα τὰ γουρούνια τῇ Βλαχόρουγας καὶ πᾶει ὁ γουρουνοκαβγᾶς γόνα (κουμάσι=κατοικία χοίρων) Πελοπν. (Γαργαλ.)

γουρουνοκαγιανᾶς ό, Πελοπν. (Μεσσην.) γουρ'νοκαγιανᾶς Πελοπν. (Ἀργολ. Βούτσ. Δίβρ. Κοντοβάζαιν.)—Κ. Μαρίν., Ν. Ἑστ. 2 (1928), 258.

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καγιανᾶς.

Ὁμελέτα ἀπὸ ἀβγά καὶ ἀλίπαστον κρέας χοίρου τηγανισμένα με χοίρειον λίπος ἐνθ' ἄν. : Ἐβαλα 'ς τὸ τηγάνι καμπόσες γουρ'νοτσιγαρίδες, ἔσπασα καὶ δγνὸ ἀβγά κ' ἔκανα γουρ'νοκαγιανᾶ νὰ φᾶμε Πελοπν. (Δίβρ.) Μὲ ἀβγά καὶ τσιγαρίδες φκειάνουνε γουρ'νοκαγιανᾶ Κ. Μαρίν., Ν. Ἑστ. 2 (1928), 258. Συνών. τηγανιά.

γουρουνοκαλάμποκο τό, ένιαχ. γουρ'νοκαλάμπου-κου Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καλάμποκι.

Τὸ φυτὸν Σόργον τὸ σάρωθρον (Sorghum scoparium) τῆς οἰκογ. τῶν Ἀγρωστιδῶν (Gramineae), τὰ σπέρματα τοῦ ὁποῖου χρησιμοποιοῦνται ὡς τροφή τῶν χοίρων, οἱ δὲ στάχυες διὰ τὴν κατασκευὴν σαρώθρων ἐνθ' ἄν.

γουρουνοκαλύβα ή, Εὐβ. (Κάρυστ.) γουρ'νοκαλύβα Εὐβ. (Στρόπον.) γουρ'νοκαλ'βα Στερελλ. (Ἀχυρ. Γραν. κ.ά.) γ'ρουνοκαλ'βα Μακεδ. (Σταν.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καλύβα.

Ἡ κατοικία τῶν χοίρων ἐνθ' ἄν. : Τ'ν ἐφκειασίς d' γουρ'νοκαλ'βα, Φώτ'; Στερελλ. (Ἀχυρ.) Τόμ' πῆγα τζ' γ'ρουνοκαλ'βίς, τί νὰ δγιῶ (τόμου=ὅταν, δγιῶ=ἴδω) Μακεδ. (Σταν.) Συνών. γκούτσα, γκουτσεινοκούμασο, γούβα 6ε, γουρουναρειό, γουρουνοβορός, γουρουνοκάλυβο 1, γουρουνοκέλλι,

γουρουνοκούμασο 1, γουρουνόλοτζιος, γουρουνόμαντρα, γουρουνομάντρι, γουρουνόσπιτο 1, γουρουνόσταβλος, γουρουνόσταλιός 1, γουρουνότοπος, κουμάσι, λότζιος, ντορμπαρειό, χοιροκαλύβα, χοιροκάλυβο, χοιροκέλλι, χοιροκούμασο, χοιρομάντρι, χοιροστάσι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γουρ'νοκαλύβα Εὐβ.

γουρουνοκάλυβο τό, Πελοπν. (Δίβρ. Κάμπος Λακων.) γουρ'νοκάλυβο Εὐβ. (Γραμπ. Κάρυστ.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καλύβι.

1) Γουρουνοκαλύβα ή, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών. Εὐβ. (Γραμπ. Καρυστ.) Πελοπν. (Δίβρ. Κάμπος Λακων.) : Βάλε τὸ γουρούνι 'ς τὸ γουρ'νοκάλυβο Γραμπ. 2) Ἡ μικρὰ καὶ ἀκάθαρτος οἰκία Εὐβ. (Κάρυστ.) : Κοίταξε 'ς ἓνα γουρ'νοκάλυβο ποὺ μένει. Συνών. γουρουνοκούμασο 1β.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων ὑπὸ τὸν τύπ. Γουρ'νοκάλυβο Πελοπν. (Λαγκάδ.)

γουρουνοκάτουρο τό, ένιαχ. γουρ'νοκάτουρο Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ποταμ. κ.ά.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ κάτουρο.

Τὸ οὔρον τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν. : Εἴχαμε νιὰ γουρούνα λυτὴ καὶ μᾶς ἐγιόμισε τὴν αὐλὴν γουρ'νοκάτουρα καὶ γουρ'νόσκατα Πελοπν. (Γαργαλ.)

γουρουνοκαυκαλήθρα ή, Πελοπν. (Βερεστ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καυκαλήθρα.

Τὸ φυτὸν Τορδύλιον τὸ φαρμακευτικὸν (Tordylium officinale) τῆς οἰκογ. τῶν Σκιαδιοφόρων (Umbelliferae) ἐνθ' ἄν. : Φκειάνουμε καὶ λαχανόπιττες με γουρ'νοκαυκαλήθρες, σκατζίκια, φλοέρες καὶ ξινολάπατα Πελοπν. (Ποταμ.)

γουρουνοκαυκαλίδα ή, Πελοπν. (Βερεστ. Δίβρ. Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γουρ'νοκαυκαλίδα Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Δίβρ. Γαργαλ. κ.ά.) γουρ'νοκαυκαλίδρα Πελοπν. (Βερεστ. Χώρα Τριφυλ.)

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ καυκαλίδα. Ὁ τύπ. γουρ'νοκαυκαλίδρα ἔλαβεν τὸ ῥ ἀναλογ. πρὸς τὸ γουρ'νοκαυκαλήθρα. Περί ἀναπτύξεως ῥ δι' ἀναλογίαν βλ. Φ. Κουκουλ., Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ., 87 κέξ.

1) Τὸ φυτὸν Τορδύλιον τὸ μέγα (Tordylium maxinum) τῆς οἰκογ. τῶν Σκιαδιοφόρων (Umbelliferae) Πελοπν. (Βάλτ. Δίβρ. Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. Χώρα Τριφυλ. κ.ά.) : Θὰ μαζώξω καὶ γουρ'νοκαυκαλίδες γιὰ τὴν λαχανόπιττα Γαργαλ. 2) Τὸ φυτὸν Τορδύλιον τὸ φαρμακευτικὸν (Tordylium officinale) τῆς οἰκογ. ἐπίσης τῶν Σκιαδιοφόρων (Umbelliferae) Πελοπν. (Βερεστ. Ποταμ. κ.ά.) : Ἐπῆγα καὶ μάζεψα 'να σακκούλι γουρ'νοκαυκαλίδρες καὶ θὰ φκειάσουμε ὁματιὰ Βερεστ. Συνών. μοσκοχάλανο, μοσκοπαππαδέα.

γουρουνοκέλλι τό, ένιαχ. γουρ'νοκέλλι Σῦρ.

Έκ τών ούς. γουρούνι καὶ κελλί.

Ἡ κατοικία τῶν χοίρων ἐνθ' ἄν. : Τὸ γουρούνι βούλησε τὸ γουρ'νοκέλλι καὶ πετάχτηκε ὀξω (βούλησε=γκρέμισε) Σῦρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γουρουνοκαλύβα.

